

forfaavidt det ved Opgjørelsen maatte vise sig, hvad jeg forevrigt ikke betvivler, at Byrden har været i høj Grad uforholdsmæssig fordeelt paa Landets samtlige Hartkornsbrugere. Det er noksom bekendt, at ikke alene een, men flere af Landets Provindser have været aldeles forfkaarne for disse Præstationer, ligesom de vistnok ogsaa i selve de Provindser, hvor de have fundet Sted, have været høist ulige fordeelte. Hvis det altsaa maatte stadfæste sig ved den forestaaende Opgjørelse og ved den Oversigt, man derved venter, at kunne faae over Omfanget og Fordelingen af Præstationerne, at denne har været i høj Grad uligelig, og derfor derhos, hvad jeg haaber, ikke maatte være særlig Anledning til, af finansielle Grunde at undgaae at give en billig Skadeserstatning fra Statens Side, saa vil jeg ansee det for det Naturlige, at der for Rigsdagen fremkommer et Forslag, selvfølgelig ikke om fuld Erstatning, men om nogen Erstatning for disse Præstationer, ibetmindste der, hvor Trykket af dem har været følt i høj Grad haardt.

Lehmann: I hvor meget jeg end havde ønsket, at denne Interpellation ikke skulde give Anledning til nogen videregaaende Discussion, saa finder jeg mig dog efter den høitærede Indenrigsministers Utranger foranlediget til at bemærke, at efter min og Fleres Overbeviisning var det allerede ved den tidligere Krigsskadeserstatningslov et overmaade tvivlsomt Spørgsmaal, om derunder burde være indbefattet Godtgjørelse for Gæter, men at Forholdet stiller sig ganske anderledes, naar der bliver Tale om saadanne Gæter, hvide til den danske Armee. Ligesom nemlig Retsspørgsmaalet her ikke kan være tvivlsomt, idet der i saa Henseende paahviler de høiretliglige Beboere en ubetinget Pligt til at gjøre Gæter uden Beberlag, saa synes jeg ogsaa, at det for den naturlige Følelse maa være ganske indlysende, at dette er det Mindste, som Befolkningen kan gjøre for den Armee, der skal føre Kampen for dens Sikkerhed. Naar der, skøndt dette maa see er enestaaende i Historien, engang tidligere er blevet givet en ringe Erstatning for saadanne Gæter og Krigskjører, saa var det foranlediget derved, at der kun handlede om

et ubetydeligt Beløb, og det blev derhos givet paa en Tid, da Staten var eller endnu mere troedes at være i stor Flor, og i Glæden over en lykkelig tilendebragt Krig. Desværre paa alle disse Omstændigheder ikke paa de nærværende Forhold, og den Sætning, at der kun skulde være Tale om en Udjevning, men ikke om nogen Udgift for Statskassen, er, hvad jeg iøvrigt ikke nu skal gaae videre ind paa, kun sandt med meget store Indskrænkninger. Jeg vil derfor meget bede den høitærede Indenrigsminister at betænke sig to Gange, førend han fremkommer med et saadant Lovforslag, og jeg skal endnu kun sige, at jeg ibetmindste ikke troer nogeninde at ville kunne gaae ind derpaa.

E. Jensen: Laget der just ikke er nogen glædelig Udssigt til at kunne tænke paa for det Første at faae den Godtgjørelse for Regtkjørererne til den danske Armee, som Beboerne synes mig at have billigt Krav paa, skal jeg dog af Hjertet takke den høitærede Indenrigsminister for den Beredvillighed og Aabenhed, hvormed han udtalte sig med Hensyn til min Børespørgsel. Jeg skal indromme, at det maa see ikke har været muligt for den høitærede Minister allerede at forelægge et Lovudkast i denne Retning, men Modet har han dog ikke betaget mig. Jeg skal dernæst vende mig til den sidste ørebe Tale, forsaavidt han nu som tidligere urgerede, at der ikke er Spørgsmaal om noget Retstrav. Det har jeg heller ikke her villet gjøre gjældende, og navnlig er det ikke faldet mig ind at gjøre det gjældende med Hensyn til Kjørererne for vor egen Armee, men naar jeg derimod onitalte, at vor Armee har beordret en heel Deel Vaade i Kjønsigden børende isænt for fattige Sillere, saa kommer det mig, at der her foreligger endnu mere end et Billighedskrav paa Erstatning, thi man tog næsten Brødet af Munden paa disse Foll, og jeg maa derfor bestemt paa staae, at disse Foll, forsaavidt de ikke allerede have faaet Erstatning — thi under den Forudsætning have de naturligvis ikke noget Krav — have et ligefremt Retfærdighedskrav. Det var egentlig kun dette Par Ord, jeg vilde tillade mig at udtale. Der er jo ikke Spørgs-